

РЕШЕНИЕ

№ 123

гр. София, 05.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав,
в публично заседание на 14.12.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Луиза Христова

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **10905** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК във връзка с чл. 190а, ал. 1, т. 3 от Закона за водите. Образувано е по жалба на Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“ със седалище в [населено място], чрез юрк. Я., срещу констативен протокол № 01-01-163 от 13.09.2023г., в частта от който е обективизирано предписание на инспектори И. М. и М. И. при Регионален отдел „Югозападна България“, офис Благоевград при Главна дирекция „Надзор на язовирните стени и съоръженията към тях“ – ДАМТН, предприятието да възстанови геометричния профил на въздушния откос на язовир „Жижево -48“, [населено място], [община], област Благоевград.

В жалбата се твърди, че ДАМТН не разполага с материална компетентност по издаване на такива предписания; предписанията са незаконосъобразни; допуснати са съществени процесуални нарушения при издаването им, не са мотивирани и са неясни. Сочи се, че председателят на ДАМТН има контролни правомощия по ЗВ и Наредбата по чл. 141, ал. 2 от с.з., които са конкретизирани в чл. 190, ал. 4 от ЗВ и чл. 117 от Наредба за условията и реда за осъществяване на техническата и безопасната експлоатация на язовирните стени и на съоръженията към тях и за осъществяване на контрол за техническото им състояние. Компетентността на председателя на ДАМТН и на оправомощени от него лица е изчерпателно определена, като не предвижда даване на предписание за извършване на ремонтни дейности по съоръженията към язовирите. Компетентен орган за такива предписания според оспорващия са местните комисии, назначавани по реда на чл. 138а, ал. 3, т. 1 – 6 от ЗВ от областния управител.

В състава на тези комисии се включват лица със съответна професионална квалификация, каквато ответниците нямат. Допълнително се сочи, че са допуснати съществени процесуални нарушения на чл.26, 34 и 35 от АПК. ДПУСЯ не е уведомено за откриване на производството, не му е дадена възможност да вземе участие в него, и не са обсъдени негови възражения и становища. Посочва се още, че издаденото предписание е несъответно и на целта на закона за осигуряване техническата изправност на язовирите, доколкото е издадено от лица без необходимата професионална квалификация. Иска се от съда оспореното задължително предписание да бъде отменено като незаконосъобразно. Претендират се разноски.

Ответниците - И. М. и М. И. - главни инспектори при Регионален отдел „Югозападна България“, офис Благоевград при Главна дирекция „Надзор на язовирните стени и съоръженията към тях“ – ДАМТН, редовно призовани, не се явяват и представляват, и не изразяват становище по жалбата.

Съдът, след като се запозна с жалбата и събраните по делото писмени доказателства, прие следното от фактическа страна:

Съгласно Акт за публична държавна собственост № 4140/16.12.2019г., язовир „Жижево 48 (В. 48)“, находящ се в поземлен имот с идентификатор 29372.8.48 по КККР на [населено място], м. В., [община], област Благоевград, на основание чл.139а, ал.6 от Закона за водите е предоставен за управление на Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“.

Видно от приложените по делото Заповед № 776/22.12.2021г. на Председателя на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор длъжностните лица /т. 21 и т. 23/ И. Р. М. и М. З. И. в Регионален отдел „Надзор на язовирни стени и съоръжения“ - „Югозападна България“, на основание чл. 201, ал. 11 вр. чл. 190, ал. 4 и чл. 190а, ал. 1, т. 2, т. 3 и т. 4 от ЗВ във вр. чл. 3, ал. 3 от УП ДАМТН са оправомощени с права да контролират предписанията на комисии по чл. 138а, ал. 3 от ЗВ, с права да контролират мерките за осигуряване на изправно-техническото състояние на язовирните стени и съоръженията към тях и за безопасната им експлоатация, както и да дават задължителни за изпълнение предписания на собствениците на язовирни стени и/или съоръжения към тях, както и да определят срок за тяхното изпълнение. Видно от протокол от 23.03.2022г. на комисия по чл. 138а, ал. 3 от ЗВ, е дадена предписание да се възстанови геометричния профил на въздушния откос на язовира със срок на изпълнение 29.07.2022г. С протокол от същата комисия на л. 49 язовирът е класифициран като такъв от втора значителна степен на потенциална опасност съгласно чл.141б от ЗВ.

От приложените по делото протокол № 140-7/25.08.2022г., протокол № 150/07.10.2022г., протокол № 15-2 от 07.03.2023г. и протокол № 204-1 от 08.09.2023г. от възложени проверки от изпълнителен директор на ДПУСЯ е установено, че съоръжението язовир „Жижево-48“ е неизправно – частично работоспособно. Със същите протоколи са дадени предложения да се възстанови геометричния профил на стената.

На 11.08.2022г. е извършена проверка на язовир „Жижево-48“ от служители на ДАМТН, обективирана в констативен протокол 01-01-147/18.08.2022г., в хода на която е констатирано, че язовир „Жижево-48“ е във втора значителна степен по потенциална опасност. Констатирано е, че въздушния откос е земен, затревен, наличие на свличане на земни маси и образуване на ровина около 2 кв.м. Дадени са

предписание в срок до 28.10.2022г. да се възстанови геометричния профил на въздушния откос. При извършена последваща проверка на 02.11.2022г. е бил съставен констативен протокол № 01-01-196/03.11.2022г., в раздел II „Констатации на състоянието“ от който е отразено, че въздушния откос е земен, затревен, наличие на свличане на земни маси и образуване на ровина около 2 кв.м., наличие на храстовидна растителност. В р. V, т. 2 от протокола е дадено повторно предписание „Да се възстанови геометричния профил на въздушния откос“. Определен е и срок до 20.02.2022г. При извършена последваща трета проверка на 07.03.2023г. е бил съставен констативен протокол № 01-01-45/07.03.2023г., в раздел II „Констатации на състоянието“ от който е отразено, че въздушния откос е земен, затревен, наличие на свличане на земни маси и образуване на ровина около 2 кв.м., наличие на храстовидна растителност. В р. V, т. 2 от протокола е дадено повторно предписание „Да се възстанови геометричния профил на въздушния откос“. Определен е и срок до 04.09.2023г. При извършена последваща четвърта проверка на 12.09.2023г. е съставен оспореният по делото констативен протокол № 01-01-163/13.09.2023г., в раздел II „Констатации на състоянието“ от който е отразено, че въздушния откос е земен, затревен, наличие на свличане на земни маси и образуване на ровина около 2 кв.м., наличие на храстовидна растителност. В р. V, т. 2 от протокола е дадено оспореното предписание „Да се възстанови геометричния профил на въздушния откос“ в срок до 29.01.2024г. Предписанието е съобщено на жалбоподателя на 05.10.2023г. (л. 25 от делото), а жалбата срещу него е постъпила на 16.10.2023г.

По делото са представени влязло в сила решение № 2918 от 02.05.2023г. по адм. дело № 1294/2023г. на АССГ, с което е отхвърлена жалбата на ДПУСЯ срещу предписание по р. V, т. 2 от протокол № 01-01-196/03.11.2022г., дадено от инспектори при РО „Югозападна България“, офис Благоевград при Главна дирекция „Надзор на язовирните стени и съоръженията към тях“ – ДАМТН; жалба срещу предписание по р. V, т. 2 от протокол № 01-01-45/07.03.2023г., дадено от инспектори при РО „Югозападна България“, офис Благоевград при Главна дирекция „Надзор на язовирните стени и съоръженията към тях“ – ДАМТН, по която е образувано адм. дело № 4871/2023г. на АССГ - висящо; доказателства за професионална квалификация на М. З. И. – строителен инженер по специалност „ВиК“, и на И. Р. М. – магистър по специалност „Икономика на отбраната и сигурността“.

При служебна справка в деловодната система по адм. дело № 4871/2023г. на АССГ съдът установява, че по делото е изслушана и приета СТЕ от 04.12.2023г., според която към момента на огледа на 27.11.2023г. вещото лице е установило, че въздушният откос на язовира е земен, затревен, с храстовидна растителност и пънове от храсти и дървета, като около средата на откоса има ровина от 12,42 кв.м.

При така приетата фактическа обстановка, съдът след като извърши проверка по чл. 168 от АПК, прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срок, срещу административен акт, подлежащ на съдебно оспорване, от надлежна страна-адресат на оспореното предписание и при наличие на правен интерес. По съществото ѝ същата е неоснователна по следните съображения:

Оспореното предписание представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 АПК. Актът е издаден от административен орган и съдържа разпоредителна част, с която на жалбоподателя е разпоредено да възстанови геометричния профил на въздушния откос в срок до 29.01.2024г. и е указано да докладва за изпълнението на ДАМТН. Направеното волеизявление е с властнически

характер и създава конкретно задължение за адресата. Така формулирана разпоредителната част на протокола в частта предписания изисква конкретно поведение от собственика на имота и не предполага издаване на последващ акт. Ето защо оспореното предписание представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 АПК вр. чл. 190 а, ал. 1, т. 3 ЗВ и подлежи на съдебен контрол. Настоящият състав приема, че редът за издаване на процесния констативен протокол, предвиден в Закона за водите, е спазен, защото представител на собственика на язовира, е присъствал на проверката и се е запознал с направените предписания, като е направил и възражения по установеното.

Оспореното предписание е дадено от надлежно оправомощени от Председателя на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор длъжностни лица и при наличието на законова делегация, съгласно чл. 190а, ал. 1 от ЗВ и чл. 190, ал. 4 от ЗВ. Съдът намира за доказано по делото, че оспорените предписания са дадени от материално компетентни длъжностни лица като контролни органи, при наличието на териториална и времева компетентност. За констатациите от проверката е съставен Констативен протокол, като задължителните предписания са дадени именно с него, с което са спазени изискванията на чл. 190б, ал. 1 от ЗВ.

Съгласно чл. 190а, ал. 2 от ЗВ собствениците на язовирните стени и съоръженията към тях носят отговорност за изпълнението на предписанията по чл. 190а, ал. 1, т. 3 от ЗВ. Предвид това правилно оспореното предписание е дадено на ДПУСЯ като собственик на съоръжението.

По отношение на оспореното предписание по т. 2, част V „По техническа експлоатация“ от КП № 01-01-163/13.09.2023г. съдът намира, същото за дадено при ясно изразена воля на органа относно дължимите действия, които следва да се предприемат и при спазване на законовите изисквания за форма и съдържание. Предписанието намира законната си основа в разпоредбите на чл. 190а, ал. 1, т. 3 от ЗВ, във връзка с чл. 106, ал. 4, т. 5 от Наредбата за условията и реда за осъществяване на техническата и безопасната експлоатация на язовирните стени и съоръженията към тях и за осъществяване на контрола за техническото им състояние /Наредбата/. По делото не са ангажирани доказателства, от които да се установява, че към деня на проверката 13.09.2023г. от страна на жалбоподател са били извършени ремонтно възстановителни дейности, за което да е съставен към този момент протокол, че съоръжението може да се приеме за безопасно за техническа експлоатация. По делото не са ангажирани и доказателства за представянето на такъв протокол на ДАМТН, както в хода на проверката, така и до момента. Решаващи за съда са и резултатите от проверката на място от съставителите на протокола. В случая не се спори, че въздушният откос не отговаря на изискванията за сигурност на съоръжението. Не са и ангажирани по делото доказателства, тези нередности да са били отстранени, още повече предвид предишния срок, даден с предходни три предписания. Отделно от това самия констативен протокол се ползва с формална и материална доказателствена сила, поради което в тежест на жалбоподателя е да оспори констатациите по раздел II от КА в настоящето съдебно производство. От служебно известната на съда съдебно-техническа експертиза по друго дело за същия язовир, изготвена след подаване на жалбата по настоящото дело, се разбира, че предписанието не е изпълнено и към 27.11.2023г. Не може да се приеме, че срокът на предписанието е недостатъчен, защото същото предписание за първи път е дадено в констативен протокол 01-01-147/18.08.2022г., т.е. до момента е изминала повече от една година, в

която жалбоподателят е могъл да го изпълни. При наличие на две влезли в сила задължителни предписания в същия смисъл – това в констативен протокол 01-01-147/18.08.2022г. и това в констативен протокол № 01-01-196/03.11.2022г., и при липса на доказателства за изпълнение на предписанието към момента, съдът намира за безпредметно обсъждането на въпроса нуждае ли се геометричния профил на въздушния откос на язовира от възстановяване или не.

По изложените съображения, съдът приема посоченото предписание за дадено при правилно приложение на материалния закон. Със ЗВ се уреждат обществени отношения, свързани с техническото състояние и безопасната експлоатация на язовирните стени и съоръженията към тях. В изпълнение на задължения по закон, ответния административен орган, извършва дължимата проверка и при установени повтарящи се несъответствия издава оспорваните предписания, именно за това да са спазени изискванията за безопасна техническа експлоатация. Неоснователно е твърдението на жалбоподателя, че издателите на предписанието нямат необходимата професионална квалификация, доколкото професионалната квалификация на единия от тях – строителен инженер по ВиК е достатъчна, за да бъде издадено оспореното предписание. Предвид това, съдът приема предписанието за дадено и в съответствие с целта на закона.

Предвид горното, съдът намира, че посоченото предписание, с така даденото съдържание е изцяло в съответствие с чл. 190а ал. 1, т. 3 от ЗВ. С оглед на това, че задължителните предписания като принудителни административни мерки имат освен преустановителна, но и превантивна цел съдът намира същите за законосъобразно издадени. Съгласно чл. 190а от ЗВ предписанията, които дава оправомощено лице от председателя на ДАМТН се адресират към собствениците на язовирни стени и/или съоръжения към тях, а задължение – чл. 190а, ал. 2 от ЗВ е те да ги изпълняват. Контролните органи на ДАМТН са спазили изискванията по чл. 190б, ал. 1 от ЗВ и чл. 118 от Наредбата при извършени проверки и всички реквизити във връзка с относими факти са изяснени. Спазени са правилата по чл. 35 от АПК, поради което съдът намира дадените предписания за фактически обосновани.

Разпоредбата на чл. 190а, ал. 1, т. 3 от ЗВ регламентира и правомощието на контролния орган да определи срок за изпълнение на предписанието, като при упражняване на това си правомощие органът разполага с оперативна самостоятелност. Преценката на органа относно продължителността на срока на предписанието, подлежи на съдебен контрол само относно спазването на минималния праг на срока, и то в случай, че такъв е законово регламентиран. В конкретния случай ЗВ не регламентира такъв срок.

Въз основа изложеното, съдът намира жалбата на ДПУСЯ срещу оспореното с нея задължително предписание по т. V.2 от констативен протокол № 01-01-163 от 13.09.2023г. предприятието да възстанови геометричния профил на въздушния откос на язовир „Жижево -48“, [населено място], [община], област Благоевград, за неоснователна и следва като такава да бъде отхвърлена.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2, от АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 41-ви състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Държавно Предприятие „Управление и стопанисване на

язовири“, ЕИК[ЕИК], срещу Предписание по Констативен протокол 01-01-163/13.09.2023г., в частта му по р.V.2. „По осъществяване на безопасна техническа експлоатация“, дадено от инспектори в Регионален отдел „Надзор на язовирни стени и съоръжения“ – „Югозападна България“, на Главна дирекция „Надзор на язовирни стени и съоръжения“ към Държавна агенция за метрологичен и технически надзор.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: